

Arrest

nr. 175 816 van 5 oktober 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 31 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat P. ROELS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in de Somali-regio van Ethiopië, en etnisch Ogaden te zijn. U woonde uw hele leven op het platteland in de nabijheid van de stad Dhagahbur. Uw broer was lid van de rebellenbeweging 'Ogaden National Liberation Front', en uw eerste echtgenoot overleed aan een hartaanval nadat hij en u ervan werden beschuldigd eveneens lid te zijn van deze beweging. U huwde nadien opnieuw met de broer van uw eerste echtgenoot. Wanneer uw broer werd gedood door Ethiopische soldaten, viel u flauw. Later kwamen Ethiopische soldaten om 2 uur 's morgen naar het huis van u en uw (tweede) echtgenoot, die uw echtgenoot vastbonden en meenamen, alsook uw kinderen. U viel bewusteloos wanneer dit alles gebeurde, en werd door jongeren in het dorp in veiligheid gebracht. U werd nadien in bewusteloze toestand naar Addis Abeba vervoerd

door uw dorpsgenoten, waar u een tijdlang in het ziekenhuis verbleef. Nadien verbleef u gedurende tien dagen bij uw nicht te Addis Abeba. Uw nicht maakte een afspraak met een smokkelaar, die u naar Soedan bracht, nadat u samen met hem Ethiopië verliet op 10 april 2014. Nadien reisde u per smokkelaar verder naar Libië, waar u op 1 mei aankwam. U stak de Middellandse Zee over en werd gered door de kustwacht. Dezen brachten u naar een voor u onbekend Europees land, waarna u per smokkelaar verder reisde naar België. U kwam te België aan op 23 juli 2015 en vroeg dezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Er dient immers vastgesteld dat de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielrelaas, geenszins geloofwaardig worden bevonden.

Als eerste dienen enkele opmerkingen worden gemaakt wat betreft de door u neergelegde geboorteakte, en de door u geopperde medische problemen van vergeetachtigheid.

U verklaarde bij aanvang van het gehoor op het CGVS niet te weten wanneer u werd geboren, dat u wél weet dat u op heden 41 jaar oud bent, dat de bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) opgegeven geboortedatum incorrect is, en u niet weet of u die zelf meegedeeld heeft of niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd hoe u weet hoe oud u bent, verklaarde u vaagweg dat uw man eens een brief vond waarin genoteerd was dat u 41 jaar oud zou zijn. Gevraagd of u die brief nog heeft, verklaarde u dat al uw spullen werden verbrand wanneer uw huis afbrandde. Gevraagd of u over een geboorteakte beschikte, antwoordde u ontkennend. U gewezen op de vaststelling dat u nochtans een geboorteakte neerlegde op de DVZ, antwoordde u bevestigend dat dat uw geboorteakte betreft (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde hieromtrent verder dat deze geboorteakte in uw tas zat, wanneer uw huis afbrandde. Gevraagd hoe het kwam dat dit ene document in uw tas stak, hoewel uw andere documenten nog in het huis lagen dat afbrandde, antwoordde u – vaagweg, en niet overtuigend – dat een van uw oudste kinderen buiten sliep in de nacht waarin uw huis afbrandde, en hij kledij en dat document [uw geboorteakte] meenam en als kussen had gebruikt. Dat uw kind een document zoals uw geboorteakte zou hebben meegenomen, om samen met uw kledij als kussen te gebruiken, is echter weinig aannemelijk daar niet ingezien kan worden hoe dit document als kussen zou kunnen dienen, noch waarom uw kind dit als een passend object zou zien om als kussen te gebruiken – het betreft immers een blad papier. Gevraagd waar het origineel van uw geboorteakte zich bevindt, antwoordde u te Addis Abeba. U verklaarde dat, wanneer u in bewusteloze toestand naar Addis Abeba werd gebracht, dit document in uw tas zat, en u het zo meenam naar Addis Abeba (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer uw originele geboorteakte werd aangemaakt, antwoordde u vaagweg dat het een 'tijd geleden' gemaakt werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd hoe lang geleden ongeveer, antwoordde u dat u meent dat deze werd aangemaakt op 05/08/2006. U verklaarde verder dat de geboorteakte door uw nicht werd aangevraagd, zij uw geboortedatum en plaats kent, en zij deze akte nadien naar u bracht. U gewezen op de datum van afgifte die vermeld staat op de door u neergelegde geboorteakte – 06/08/2006 (zie vertaling geboorteakte in administratief dossier) – en gevraagd of dit een datum betreft in termen van de Ethiopische kalender, dan wel in termen van de Gregoriaanse kalender die in Europa gehanteerd wordt, antwoordde u dat het de Ethiopische kalender betreft – hetgeen correct is, gezien de kalender die in Ethiopië wordt gehanteerd door publieke instanties, de Ethiopische betreft. U er op gewezen dat de datum '06/08/2006' in termen van de Ethiopische kalender, overeenstemt met de datum '14/04/2014' in termen van de Gregoriaanse, Europese kalender (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), antwoordde u bevestigend dat de Ethiopische kalender wat achterloopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U erop gewezen dat u tijdens het gehoor afgenomen op de DVZ, verklaarde Ethiopië verlaten te hebben op datum van 10/04/2014 (zie 'Verklaring DVZ', p. 11, punt 34) – een verklaring die u bevestigde tijdens het gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p. 25) – en er op uw geboorteakte vermeld staat dat deze werd afgeleverd op een datum die overeenstemt met 14/04/2014, verklaarde u – de tegenstrijdigheid waarmee u werd geconfronteerd, negerend – dat u deze akte reeds twee jaren voorafgaand aan uw vertrek in uw bezit had. Het dient vastgesteld dat uw verklaring, namelijk dat u uw geboorteakte reeds twee jaren voorafgaand aan uw vertrek in uw bezit zou hebben gehad, allesbehalve geloofwaardig bevonden wordt. Immers, de in termen van de Ethiopische kalender opgegeven datum van afgifte die op deze geboorteakte vermeld staat, komt overeen met de datum 14/04/2014 in termen van de Gregoriaanse, Europese kalender. Gezien u verklaarde Ethiopië te hebben verlaten op 10/04/2014 – vier dagen voor deze geboorteakte werd afgeleverd – kan er dan ook

geenszins geloof gehecht worden aan uw verklaringen betreffende de wijze, en het moment, waarop deze geboorteakte aangevraagd werd en in uw bezit kwam. Sterker zelfs, uit uw verklaringen valt enkel te concluderen dat u hieromtrent manifest leugenachtige verklaringen aflegt, gezien de op de door u neergelegde geboorteakte vermelde datum van afgifte, een datum betreft na uw beweerd vertrek uit Ethiopië, en geenszins een datum een tweetal jaren voorafgaand aan uw vertrek uit Ethiopië. Voorts dient te worden vastgesteld dat er op de door u neergelegde geboorteakte vermeld staat dat u geboren werd te 'Gurbin', hoewel u tijdens het gehoor op de DVZ initieel verklaarde geboren te zijn te Dagahbur, waarna u deze opgegeven geboorteplaats liet wijzigen in 'Gurselo' (zie 'Verklaring DVZ', p.4, punt 5 in administratief dossier). Tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd waar u werd geboren, antwoordde u dat u tijdens het gehoor op de DVZ verkeerdelijk vermeldde geboren te zijn te Dagahbur, maar u in werkelijkheid werd geboren te 'Guraase' (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of u ooit hoorde van de plek 'Gurselo', antwoordde u – merkwaardig genoeg, gezien uw verklaringen afgelegd op de DVZ – ontkennend. U gewezen op de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ nochtans expliciet uw geboorteplek liet wijzigen naar 'Gurselo', en geconfronteerd met de vaststelling dat u die plek niet eens blijkt te kennen, antwoordde u enkel dat u het liet wijzigen op DVZ (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U nogmaals geconfronteerd met dezelfde vaststelling, en u erop gewezen dat u tijdens het gehoor op het CGVS nogmaals een andere geboorteplaats opgeeft, antwoordde u dat het klopt, u verward bent en u geboren werd te Gurase. U voegde eraan toe dat de op uw geboorteakte vermelde geboorteplek de correcte is – hoewel de op uw geboorteakte vermelde geboorteplaats Gurbin betreft – nog maar eens een andere geboorteplaats. Bovenstaande vaststellingen doen verder fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstige aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw geboorteakte, en uw beweerd geboorteplek. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan deze.

U verklaarde bij aanvang van het gehoor op het CGVS dat u een 'probleem van vergeetachtigheid' heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), en u legde een verslag neer vanwege de organisatie 'Woman Do', een organisatie die zich toelegt op het verschaffen van psychotherapeutische bijstand. U verwees tijdens het gehoor op het CGVS meermaals naar uw mentale problemen van vergeetachtigheid, en haalde deze ook telkens aan ter verschoning van wat u allemaal zou vergeten zijn, zoals uw geboorteplek en de Ethiopische kalender (zie gehoorverslag CGVS, p. 2, 3, 15, 23, 25). U meet zichzelf daarnaast ook het profiel van analfabete plattelandsvrouw aan, een profiel waarnaar u meermaals verwijst ter verschoning van uw onwetendheid omtrent zaken zoals jaartallen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, 5, 6, 18, 25). In de door u neergelegde brieven vanwege de organisatie 'Woman Do', wordt gesteld dat de gebeurtenissen waarover u aan de medewerkster van 'Woman Do' vertelde, gerelateerd zijn aan gebeurtenissen die een post-traumatisch stresssyndroom [PTSD] kunnen uitlokken. Er wordt voorts melding gemaakt van de moeilijkheid voor u bij het omgaan met kalenderdata, en van de verklaringen die u aflegde tegenover de organisatie 'Woman Do', op basis waarvan het verslag dat u neerlegde werd opgesteld. Tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde u dat uw eerste man – die tevens uw neef was – stierf aan een hartaanval, 's nachts in het huis waar jullie samen woonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U geconfronteerd met de vaststelling dat u een ander verhaal vertelde aan de medewerkster van de organisatie 'Woman Do' – in het verslag dat u neerlegde, valt immers te lezen dat u er vertelde dat uw eerste man 'jaren later dood teruggevonden werd' – verklaarde u dat dat niet juist is en u dat niet zei (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd hoe het dan komt dat het zo geschreven staat in de brief vanwege 'Woman Do' die u ter ondersteuning van uw geopperde medische toestand neerlegde, antwoordde u dat niemand u die brieven heeft voorgelezen. Gevraagd waarom de psychologe dit zo zou opschrijven, indien u dit niet zo verteld zou hebben, antwoordde u enkel dat u steeds hetzelfde verhaal vertelde. U praatte er voorts ook de hele tijd over de rebellenbeweging 'OLF' – 'Oromo Liberation Front', een organisatie actief in de Oromo-regio van Ethiopië (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), die helemaal niets te maken heeft met het 'Ogaden National Liberation Front' (verder: 'ONLF') waarover u sprak tijdens het gehoor op het CGVS en op de DVZ. Deze vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het algemeen, alsook aan de door u geopperde mentale toestand. Voorts dient opgemerkt dat, hoewel u meermaals tijdens het gehoor oppert dat u slecht bent in data en een analfabete bent, u dan wel weer wist aan te geven dat er Ethiopische soldaten naar uw huis kwamen om 2u 's nachts, u 10 dagen in Addis Abeba bij uw nicht verbleef, u er vertrok op de tiende van de vierde maand, uw nicht \$700 betaalde aan de smokkelaar die u naar Libië bracht, u in Libië aankwam op 1 mei na een reis van 21 dagen, uw neef die te Amerika woont, nadien nog \$4000 overmaakte aan uw nicht die dit bedrag op haar beurt overmaakte aan de smokkelaar in Libië, deze smokkelaars beweerden dat u hen \$4500 was verschuldigd, u gedurende 11 uren op zee was vooraleer de kustwacht jullie redde, een Somalische vrouw \$200 voor u betaalde om de smokkelaar te betalen die u naar België zou brengen, en u te België aankwam in de loop van de zevende maand (zie gehoorverslag CGVS, p. 10, 24 en 26). Gevraagd hoe het komt dat u deze (precieze) data allemaal weet op te geven in termen van de Gregoriaanse, Europese kalender,

verklaarde u dat uw nicht u de maanden leerde, en ze u zei dat u in april zou vertrekken (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd waarom uw nicht u deze data zou uitleggen in termen van een kalender die in Ethiopië niet wordt gebruikt, antwoordde u dat u zich niet alles herinnert en uw nicht het u zo vertelde. Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen – waaruit blijkt dat u wel degelijk in staat bent om zich precieze data te herinneren, precieze aantal uren, en precieze bedragen in vreemde munten – volledig afbreuk doen aan de door u beweerde ‘vergeetachtigheid’ en moeilijkheid om zich data te herinneren. Immers, dat u zich geenszins zou herinneren wanneer u werd geboren, waar u werd geboren, wanneer uw eerste echtgenoot overleed, wanneer uw broer er beweerdelijk van werd beschuldigd lid te zijn van de organisatie ONLF, en wanneer uw zus overleed (zie gehoorverslag CGS, p. 4, 5, 7, 9), maar u zich wel bovenstaande gedetailleerde gegevens (betreffende data in termen van een andere kalender, betaalde bedragen in de munteenheid Amerikaanse dollar, aantal uren die u op zee doorbracht) zou herinneren, is niet aannemelijk, en wordt niet geloofwaardig bevonden. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde profiel van analfabete plattelandsvrouw waarvan niet zou kunnen verwacht worden dat deze info weet te geven betreffende precieze data. Bovenstaande vaststellingen doen eveneens ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van de, in de door u neergelegde brief vanwege uw psychologe, vastgestelde onvermogen uwentwege om tijd en tijdsverloop te bevatten. Uit bovenstaande vaststellingen, blijkt immers het tegenovergestelde.

Voorts dient vastgesteld dat u geenszins aannemelijk heeft weten te maken dat u uw hele leven op het platteland in de Somali-regio in Ethiopië zou hebben gewoond.

Afgezien van het feit dat – zoals hierboven reeds opgemerkt – u in de loop van het gehoor op het CGVS en dat op de DVZ, drie verschillende geboorteplekken opgaf (‘Dagahbur’, ‘Gurselo’, ‘Guraase’), en er op uw geboorteakte melding wordt gemaakt van een andere, vierde, geboorteplek (‘Gurbin’) – reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw beweerde herkomst, dient vastgesteld dat u evenmin uw verklaringen betreffende uw woonplaats te Ethiopië aannemelijk wist te maken. U verklaarde dat u woonde op het platteland in de nabijheid van de stad Dagahbur (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd hoelang u daar woonde, antwoordde u dat u er woonde tot uw vertrek. Gevraagd sinds wanneer u daar woonde, verklaarde u dat u er geboren en getogen bent, en er uw hele leven doorbracht. Gevraagd of u uw hele leven op dezelfde plek woonde, antwoordde u bevestigend, en voegde u er herhalend aan toe dat u er werd geboren en er uw hele leven woonde. U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ verklaarde dat u een rondtrekkende nomade was die steeds van de ene naar de andere plek ging (zie ‘Verklaring DVZ’, p. 4, punt 10), antwoordde u simpelweg bevestigend, en verklaarde u dat u van de ene naar de andere plek verhuisde op het platteland. Gevraagd waarom u dan, voordat u met uw verklaring afgelegd op de DVZ werd geconfronteerd, verklaarde uw hele leven op dezelfde plek te hebben gewoond, antwoordde u – de vaststelling waarmee u werd geconfronteerd, simpelweg negerend – dat het gebruikelijk is dat veehouders rondtrekken. Gevraagd waar u dan zoal woonde, en waar u zoal rondtrok, antwoordde u uiterst vaag dat u ‘in de omliggende dorpen’ woonde, op het platteland. Gevraagd of u ook voorbeelden kunt geven van dorpen in de nabijheid waarvan u gewoond heeft, antwoordde u herhalend dat u op het platteland woonde, en voegde u eraan toe enkel in de nabijheid van het dorp ‘Garowlelo’ te hebben gewoond en niet naar steden of dorpen te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 14) – een verklaring die uiterst bevreemdend bevonden wordt, gezien uw eerdere verklaring dat u als nomade steeds van de ene naar de andere plek verhuisde. Gegeven deze verklaring, is het geenszins onredelijk te verwachten dat u wat meer voorbeelden zou weten te geven van plekken waar u zou gewoond hebben. Gevraagd of u dan nooit eens naar een dorp of een stad ging, en bij wijze van voorbeeld gevraagd of u nooit eens naar markten ging om eten en drank te kopen, antwoordde u – allesbehalve overtuigend – dat uw taak erin bestond voor de kinderen en het vee te zorgen, het de mannen zijn die boodschappen doen in dorpen en steden, en het voor vrouwen gevaarlijk is zich te bewegen in de streek (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Het dient echter opgemerkt dat u – manifest tegenstrijdig aan uw bewering dat u nooit naar een dorp of een stad ging en het de mannen waren die verantwoordelijk waren voor boodschappen – eerder tijdens het gehoor op het CGVS nog verklaarde dat u op het platteland in de nabijheid van de stad Dhagahbur woonde, en u daar boodschappen zou gaan doen wanneer u levensonderhoud nodig had (zie gehoorverslag CGVS, p. 13).

Gevraagd naar dorpen in de omgeving van de stad Dhagahbur, antwoordde u dat er 5 dorpen ten oosten van de stad liggen, 3 dorpen ten noorden, 3 dorpen ten zuiden, en 5 dorpen ten westen (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde dat de dorpen ‘Hoorale’ [vermoedelijk doelde u op ‘Huurale’], ‘Hoodale’, ‘Garowle’ [vermoedelijk doelde u op ‘Garawo’], ‘Sansabale’ [vermoedelijk doelde u op ‘Sansabane’] en ‘San Takale’ [vermoedelijk doelde u op ‘Sandaxile’] allen ten oosten van de stad

Dhagahbur gelegen zijn. Uit de beschikbare landkaarten (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat de dorpen Huurale, Garawo, Sansabale en Sandaxile allen ten zuiden, en niet ten oosten, van Dhagahbur gelegen zijn. U verklaarde dat de dorpen 'Hoos Dalali' en 'Libiga' ten noorden van de stad Dhagahbur gelegen zijn. Deze dorpen werden evenwel nergens op de beschikbare, gedetailleerde landkaarten (toegevoegd aan administratief dossier) teruggevonden. U verklaarde dat de dorpen 'Falfal' [vermoedelijk doelde u op 'Felfel'], 'Qubi' en 'Ina Dhugaeer' ten zuiden van de stad Dhagahbur gelegen zijn. De door u genoemde dorpen 'Qubi' en 'Ina Dhugaeer' werden evenwel nergens op de beschikbare, gedetailleerde landkaarten (toegevoegd aan administratief dossier) teruggevonden. Het door u genoemde dorp Felfel ligt dan weer geenszins ten zuiden van Dhagahbur, maar wel ten noordoosten van de stad. U verklaarde dat de dorpen 'Geedi Aar' [vermoedelijk doelde u op Geedi-Ar], 'Dhagahbaharo', 'Mursal', en – merkwaardig genoeg opnieuw – het dorp 'Sansabale', ten westen van Dhagahbur liggen. Het dorp Geedi-Ar ligt geenszins ten westen, maar wel ten noorden van Dhagahbur. De door u genoemde dorpen 'Mursal' en 'Dhagahbaharo' werden evenwel nergens op de beschikbare, gedetailleerde landkaarten (toegevoegd aan administratief dossier) teruggevonden. U verklaarde het dorp Sandaxile te kennen, waarvan u verkeerdelijk meent dat het ten oosten van Dhagahbur is gelegen, maar u weet niet aan te geven welke dorpen er zoal tussen Sandaxile en de stad Dhagahbur liggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U nadien nog meerdere dorpen in de omgeving van de stad Dhagahbur genoemd, en gevraagd of u deze kent, bleef u steeds het antwoord schuldig, en wist u bij sommige dorpen enkel te vermelden dat u 'er al eens van hoorde', zonder dat u deze kunt situeren [afgezien van Yucaale, dat u ten oosten situeerde] (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U verklaarde dat de hoofdstad van de regio waar u woonde, de stad Jigjiga betreft (zie gehoorverslag CGVS, p. 14 en 15). Gevraagd of Jigjiga steeds de hoofdstad is geweest, antwoordde u bevestigend dat deze stad altijd de hoofdstad is geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of er dan nooit een andere stad de hoofdstad van de regio was, antwoordde u dat het steeds Jigjiga was. Het dient echter opgemerkt, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat de hoofdstad van de regio pas sinds het jaar 1994 Jigjiga is. Uit bovenstaande vaststelling blijkt dat uw geografische kennis, van de streek waar u beweerdelijk uw hele leven zou hebben gewoond, uitermate beperkt is. Van iemand die beweert als nomade, haar hele leven van de ene plek naar de andere te zijn getrokken, is het allerm minst onredelijk te verwachten dat uw geografische kennis uitgebreider zou zijn – quod non. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen uw hele leven op het platteland in de omgeving van de stad Dhagahbur te hebben gewoond. U gevraagd of u weet wat de 'Liyu-police' is, antwoordde u enkel de 'New police' te kennen, en gaf u aan dat dat gewone politiekrachten betreffen (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Ter bevestiging gevraagd of u de 'Liyu-police' dan niet kent, antwoordde u dat niet te kennen. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt echter dat de 'Liyu'-politie in 2009 werd opgericht, en speciale paramilitaire eenheid betreft die actief is in de Somali-regio, deze steeds meer de plaats innamen van het Ethiopisch leger en openlijk leden van het ONLF bekampen, opereren zonder wettelijke controle, zijn rekruten lokaal werft, ervoor gekend staan dat ze bijzonder hard optreden en zich schuldig zouden maken aan grove mensenrechtenschendingen tegen burgers. Dat u nooit eerder zou hebben gehoord van deze paramilitaire politiekrachten, hoewel u en uw familie beweerdelijk van sympathie en lidmaatschap van ONLF zouden zijn beschuldigd, is geenszins aannemelijk, en wijst verder op een frappante onvertrouwdheid uwentwege met uw beweerdde streek van herkomst.

Voorts dient vastgesteld dat uw kennis – of eerder de afwezigheid ervan – van de beweging ONLF, uiterst frappant is, voor iemand die oppert haar hele leven in de Somali-regio in Ethiopië te hebben gewoond, een broer te hebben gehad die er lid van was, en zelf ook van lidmaatschap zou zijn beschuldigd.

U verklaarde dat u en uw familieleden ervan werden beschuldigd lid te zijn van het ONLF, en uw broer omwille van die reden ook vermoord werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, 24 en 28). Het dient dan ook opgemerkt dat het uiterst opmerkelijk bevonden wordt dat u initieel verkeerdelijk verklaarde dat uw broer lid was van het 'OLF', dan weer van 'Ononof' – waarvan u niet weet waarvoor deze afkorting zou staan – om, nadat u gevraagd werd of u toevallig doelt op de beweging 'ONLF', uiteindelijk aan te geven dat het waarschijnlijk wel die beweging betreft. U verklaarde voorts te weten dat deze organisatie tegen de [Ethiopische] autoriteiten strijdt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dat u pas, nadat de protection officer die u hoorde op het CGVS u vroeg of u mogelijks op de beweging 'ONLF' doelt, de correcte rebellenbeweging weet aan te geven, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde relaas – immers, het is geenszins onredelijk te verwachten dat u zelf ook zou weten waarvan u en uw familie werden beschuldigd. U gevraagd waarom deze beweging strijdt levert tegen de Ethiopische autoriteiten, en wat hun doel is, antwoordde u enkel te weten dat ze tegen de Ethiopische regering zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Opnieuw gevraagd waarom ze dat doen, antwoordde u dat

u 'niet inhoudelijk' bent, en u niet weet waarom ze strijd leveren. U erop gewezen dat u verklaarde dat uw broer lid was van deze organisatie, en u er zelf ook van beschuldigd werd, antwoordde u opnieuw het niet te weten. U, ter verduidelijking, uitgelegd dat er geen detailkennis van u wordt verwacht hieromtrent, maar u – gegeven uw verklaringen uw hele leven gewoond te hebben in de regio waar deze beweging actief is – er toch wel een idee moet van hebben waarom die beweging strijdt, of wat ze willen bereiken, antwoordde u opnieuw het niet te weten. Gevraagd wie de voorzitter is van het ONLF, antwoordde u – verbazend genoeg, gezien de complete onwetendheid die blijkt uit bovenstaande verklaring – correct, dat dit Mohamed Osman betreft, en u gaf voorts aan dat hij etnisch Ogaden is (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Dat u wel de naam zou kennen van de voorzitter van het ONLF, maar er geen flauw benul van lijkt te hebben waarvoor deze beweging strijdt, is geenszins aannemelijk, en wijst enkel op (gebrekig) ingestudeerde kennis, die allesbehalve weet te overtuigen. U weet voorts eveneens correct dat Meles Zenawi een voormalig president van Ethiopië betreft, alsook Mengistu Hailemariam (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Opnieuw dient vastgesteld dat het geenszins aannemelijk is dat u, enerzijds, over deze zaken wél degelijk kennis blijkt te hebben, maar er geen enkel idee van blijkt te hebben – zelfs niet grofweg of bij benadering – waarom de beweging ONLF überhaupt strijd levert – hoewel u verklaarde uw hele leven te hebben gewoond in de regio waar deze beweging actief is, en u zelf van lidmaatschap werd beschuldigd, nadat uw broer gedood zou zijn omwille van zijn lidmaatschap van het ONLF. Deze vaststelling doet dan ook verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van het door u beweerde asielrelaas, en bij uitbreiding eveneens aan het door u geopperde profiel van 'analfabete plattelandsvrouw', die geen enkele notie zou hebben van politiek.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, heeft u geenszins aannemelijk gemaakt daadwerkelijk uw hele leven in de Somali-regio in Ethiopië te hebben gewoond, en kan er allerm minst geloof gehecht worden aan de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in het geval u naar Ethiopië zou terugkeren.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte, dient opgemerkt dat deze hierboven reeds besproken werd, en het door u beweerd asielrelaas niet weet te ondersteunen, daar vastgesteld werd dat deze werd afgeleverd na het door u beweerd vertrek uit Ethiopië. Wat betreft de door u neergelegde attesten vanwege de organisatie 'Woman Do' dient vastgesteld dat deze hierboven reeds werden besproken, en vastgesteld werd dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u geopperde mentale staat van verwardheid. Wat betreft het door u neergelegde medische attest waarin wordt vastgesteld dat u enkele littekens heeft, dient opgemerkt dat dergelijke medische documenten geen enkele uitspraak kunnen doen over het land waarin, of de precieze manier waarop, u bepaalde letsels opgelopen zou hebben in het verleden. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven de vaststelling dat uw relaas over het geheel geenszins geloofwaardig bevonden wordt, weet dit document bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde medische attest, waarin vastgesteld wordt dat u vrouwelijke genitale verminking type 2 onderging, dient vastgesteld dat u geen enkele vrees uitdrukt die betrekking heeft op de door u ondergane vrouwelijke genitale verminking. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. U gaf zelf op geen enkel moment aan dat dit element een verband houdt met uw vrees ten aanzien van Ethiopië, en uw reden om er te vertrekken. Gezien er geen enkel element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis, dient vastgesteld dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de rechten van verdediging door de schending van de materiële motiveringsplicht en van de formele motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoekster meent dat vervolging ook kan verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden. Verzoekster stelt dat zij net daarvan heeft te lijden. Zij wijst erop dat asielzoekers de administratie in eigen land wantrouwen en dat ze dit wantrouwen meenemen naar het land waarin ze terechtkomen. Verzoekster benadrukt dat ze in voorgaande interviews telkens veel informatie heeft verstrekt en elke vraag gedetailleerd heeft trachten te beantwoorden. Zij wijst naar wat zij in de voorgaande procedure verklaarde en vermeldt dat het interview bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) een zware dobber was. Zij meent dat louter het feit dat haar verklaringen niet als aannemelijk worden beschouwd, niet kan volstaan als motivering. Haar verklaringen kunnen evengoed wel als aannemelijk worden beschouwd. De door verzoekster aangereikte informatie werd verkeerd beoordeeld door het CGVS.

In verband met de geboorteakte en de aangehaalde medische problemen van vergeetachtigheid

Verzoekster stelt dat de basis is dat haar geboorteakte door haar niet werd gefaxt naar de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ). Verzoekster bevestigt dat haar geboorteakte in een laken werd/was gewikkeld op het moment waarop het huis afbrandde. Haar zoon nam dit object en ook kledij mee en gebruikte de ingewikkelde geboorteakte en kledij als hoofdkussens om buiten te kunnen slapen. Wat de datum van afgifte van de geboorteakte betreft, herhaalt verzoekster dat de geboorteakte werd afgeleverd aan haar nicht. Verzoekster acht haar nationaliteit bewezen.

De vermelding van verschillende geboorteplaatsen wordt veroorzaakt door een medische problematiek. Deze medische problematiek, waaronder vergeetachtigheid, wordt gestaafd met stukken, onder meer een verslag van de organisatie "Woman Do". Hieruit blijkt een posttraumatisch stresssyndroom dat vergeetachtigheid en verwardheid kan veroorzaken. Ook de verklaring van verzoekster aangaande de omstandigheden van het overlijden van haar eerste echtgenoot moet in het licht van deze problematiek worden bekeken. Haar echtgenoot is wel degelijk thuis ten gevolge van een hartaanval overleden.

Wat betreft de verklaringen over het OLF en het ONLF, wijt verzoekster dit aan de slechte vertaling door de tolk. Verzoekster maakte geen onderscheid tussen "geboren zijn te" en "afkomstig zijn van".

Aangaande het zich wel of niet herinneren van precieze data en details

Aangaande het zich plots wel herinneren van precieze data en details, stelt verzoekster dat, zodra zij zich bij haar nicht bevond, deze haar alles uitlegde en gidste, verzoekster heeft dit alles goed onthouden. Daarvoor, bij haar aankomst in Addis Abeba was verzoekster nog zwaar onder de indruk van de gebeurtenissen.

Aangaande het feit dat niet geloofd wordt dat verzoekster haar hele leven op het platteland in de Somali-regio in Ethiopië zou hebben gewoond, stelt zij dat zij behoorde tot een familie van nomaden die in de regio rondtrokken en de koeien volgden op zoek naar nieuw gras. Bij DVZ heeft zij dit zo verklaard. Bij het CGVS werd dit verkeerd opgenomen. Verzoekster stelt dat zij voldoende dorpen kan opnoemen in de regio en dat haar geografische kennis niet beperkt te noemen is.

Verzoekster stelt dat zij de Liyu-police wel kent. Dat zij niet weet waarvoor het ONLF strijdt, kan haar niet kwalijk worden genomen. Verzoekster stelt dat ze wel degelijk afdoende verklaringen heeft afgelegd dat ze afkomstig is uit de Somali-regio. Verzoekster meent dat het CGVS geen rekening houdt met de aangebrachte medische documenten waaruit de littekens blijken die verzoekster heeft opgelopen. Het valt ook op dat CGVS hierover geen vragen stelt terwijl deze documenten het vluchtrelaas van verzoekster staven.

Uit het voorgaande blijkt dat het CGVS een aantal gegevens verkeerd heeft begrepen of geïnterpreteerd.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Zij meent dat de bestreden beslissing zomaar zonder enig aangetoond verder en nuttig onderzoek besluit tot weigering om reden van het gebrek aan bewijs en overtuiging. Verzoekster meent dat, indien een zorgvuldig onderzoek was voorafgegaan aan de bestreden beslissing, de erkenning als vluchteling haar niet zou geweigerd zijn. Verzoekster heeft ook de indruk dat het CGVS de zaken lijkt te willen manipuleren door doelbewust enkel te stellen dat de verschafte informatie als weinig aannemelijk overkomt. Men kan zich de vraag stellen in hoeverre dergelijke behandeling correct, objectief en rechtvaardig kan zijn.

In een derde middel, een middel aangaande het subsidiaire beschermingsstatuut, voert verzoekster de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek in de motivering. Verzoekster stelt dat de plaatselijke situatie in de Somali-regio in Ethiopië nog steeds gevaarlijk is.

3.2. Stukken

Er worden geen stukken bij het verzoekschrift gevoegd.

3.3. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd omdat zij doorheen haar verklaringen geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt, verzoeksters afgelegde verklaringen worden geenszins geloofwaardig bevonden:

- de verklaringen omtrent haar geboorteakte en haar beweerde geboorteplaats zijn niet geloofwaardig;
- een verklaring van de organisatie "Woman Do" vermeldt andere omstandigheden inzake het overlijden van haar eerste echtgenoot dan de omstandigheden die verzoekster zelf verklaard heeft bij het CGVS en vermeldt het ORO (Oromo Liberation Front) terwijl verzoekster zelf bij het CGVS en bij de DVZ sprak over het Ogaden National Liberation Front (ONLF). Dit doet ook afbreuk aan de door verzoekster geopperde mentale toestand van vergeetachtigheid. Het feit dat zij over bepaalde zaken wel precieze data, uren en bedragen kan vermelden, doet ook afbreuk aan de door haar geopperde vergeetachtigheid en aan het door haar geopperde profiel van analfabete plattelandsvrouw;
- verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij haar hele leven op het platteland in de Somali-regio in Ethiopië zou hebben gewoond: haar geografische kennis is uitermate beperkt en verzoekster had nooit gehoord van de Liyu-police, paramilitaire politiekrachten actief in de Somali-regio die openlijk leden van het ONLF bekampen;
- de afwezigheid van kennis inzake het ONLF is frappant voor iemand die beweert haar hele leven in de Somali-regio in Ethiopië te hebben gewoond, een broer te hebben gehad die er lid van was en zelf van lidmaatschap werd beschuldigd;
- verzoekster maakt niet aannemelijk daadwerkelijk haar hele leven in de Somali-regio in Ethiopië te hebben gewoond.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Waar verzoekster op algemene wijze aanhaalt dat asielzoekers het wantrouwen jegens de overheid in hun eigen land vaak meenemen naar de asielinstanties, dient te worden opgemerkt dat zij dit niet betreft op haar eigen situatie en dossier en niet aantoonbaar dat dit afbreuk zou kunnen doen aan de motieven van de bestreden beslissing. Het vertrouwen in de autoriteiten van een bepaald land, *in casu* België, is inherent verbonden aan het feit dat iemand zich wendt tot deze autoriteiten teneinde er de status van vluchteling te verkrijgen.

Waar verzoeker aanvoert dat het CGVS nagelaten heeft om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van verzoeksters concrete situatie, en zelfs de zaken lijkt te willen manipuleren, dient te worden opgemerkt dat verzoekster deze aantijgingen niet onderbouwt en niet nader uitwerkt. Zij toont niet aan de hand van concrete argumenten of elementen aan dat het CGVS bij de beoordeling van haar asielaanvraag bevooroordeeld was of deze aanvraag niet eerlijk behandelde. Zij maakt evenmin *in concreto* aannemelijk dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. Uit de stukken van het dossier en uit de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

Vervolgens gaat verzoekster in op verschillende motieven van de bestreden beslissing.

3.3.1.1. Wat haar geboorteakte betreft, stelt zij enkel dat haar nicht deze akte heeft laten doorfaxen en dat haar zoon deze samen met kledij als hoofdkussen gebruikte om buiten te slapen. Deze loutere verklaring achteraf zonder ook maar in het minst de zeer uitgebreide motieven in dit verband te betwisten, is niet van aard om de motieven te ontcrachten. Uit lezing van het gehoorverslag bij het CGVS blijkt dat verzoeksters verklaringen in dit verband op correcte wijze werden weergegeven in de bestreden beslissing. De Raad sluit zich aan bij deze niet betwiste motieven.

3.3.1.2. Inzake haar geboorteplaats erkent verzoekster dat zij verschillende verklaringen heeft afgelegd. Zij verwijst in dit verband naar het verslag van de organisatie "Woman Do" waarin vermeld staat dat zij vergeetachtig en verward is als gevolg van de gebeurtenissen. Door opnieuw te verwijzen naar dit verslag waardoor zij haar vergeetachtigheid geattesteerd acht, gaat verzoekster volledig voorbij aan wat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over dit verslag stelt, met name:

"U verklaarde bij aanvang van het gehoor op het CGVS dat u een 'probleem van vergeetachtigheid' heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), en u legde een verslag neer vanwege de organisatie 'Woman Do', een organisatie die zich toelegt op het verschaffen van psychotherapeutische bijstand. U verwees tijdens het gehoor op het CGVS meermaals naar uw mentale problemen van vergeetachtigheid, en haalde deze ook telkens aan ter verschoning van wat u allemaal zou vergeten zijn, zoals uw geboorteplek en de Ethiopische kalender (zie gehoorverslag CGVS, p. 2, 3, 15, 23, 25). U meet zichzelf daarnaast ook het profiel van analfabete plattelandsvrouw aan, een profiel waarnaar u meermaals verwijst ter verschoning van uw onwetendheid omtrent zaken zoals jaartallen (zie gehoorverslag CGVS,

p. 4, 5, 6, 18, 25). In de door u neergelegde brieven vanwege de organisatie 'Woman Do', wordt gesteld dat de gebeurtenissen waarover u aan de medewerkster van 'Woman Do' vertelde, gerelateerd zijn aan gebeurtenissen die een post-traumatisch stresssyndroom [PTSD] kunnen uitlokken. Er wordt voorts melding gemaakt van de moeilijkheid voor u bij het omgaan met kalenderdata, en van de verklaringen die u aflegde tegenover de organisatie 'Woman Do', op basis waarvan het verslag dat u neerlegde werd opgesteld. Tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde u dat uw eerste man – die tevens uw neef was – stierf aan een hartaanval, 's nachts in het huis waar jullie samen woonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U geconfronteerd met de vaststelling dat u een ander verhaal vertelde aan de medewerkster van de organisatie 'Woman Do' – in het verslag dat u neerlegde, valt immers te lezen dat u er vertelde dat uw eerste man 'jaren later dood teruggevonden werd' – verklaarde u dat dat niet juist is en u dat niet zei (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd hoe het dan komt dat het zo geschreven staat in de brief vanwege 'Woman Do' die u ter ondersteuning van uw geopperde medische toestand neerlegde, antwoordde u dat niemand u die brieven heeft voorgelezen. Gevraagd waarom de psychologe dit zo zou opschrijven, indien u dit niet zo verteld zou hebben, antwoordde u enkel dat u steeds hetzelfde verhaal vertelde. U praatte er voorts ook de hele tijd over de rebellenbeweging 'OLF' – 'Oromo Liberation Front', een organisatie actief in de Oromo-regio van Ethiopië (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), die helemaal niets te maken heeft met het 'Ogaden National Liberation Front' (verder: 'ONLF') waarover u sprak tijdens het gehoor op het CGVS en op de DVZ. Deze vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het algemeen, alsook aan de door u geopperde mentale toestand."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat dit verslag op de inventaris wordt vermeld, maar niet werd toegevoegd. Allicht betreft dit een materiële vergissing. Alleszins wordt vastgesteld dat geen van beide partijen betwisten dat dit attest werd neergelegd en dat verzoekster de inhoud ervan zoals weergegeven in de bestreden beslissing niet betwist. Het feit dat dit verslag zich momenteel niet in het administratief dossier bevindt, verhindert dus *in casu* niet dat de Raad zich kan steunen op de weergave van de inhoud daarvan in de bestreden beslissing. Er wordt herhaald dat verzoekster deze weergave van de inhoud niet betwist.

Uit de hierboven weergegeven analyse van het door verzoekster neergelegde verslag van de organisatie "Woman Do" blijkt dat geen geloof wordt gehecht aan de door verzoekster geopperde mentale toestand. Verzoekster verwijst nu gewoon opnieuw naar dit verslag van "Woman Do" als verklaring voor haar vergeetachtigheid. De Raad sluit zich echter aan bij de hierboven weergegeven motieven over dit verslag en over het feit dat er ernstig afbreuk gedaan wordt aan de door verzoekster geopperde mentale toestand. Zoals gesteld zal worden in punt 3.3.1.5., blijkt dat verzoekster op andere punten geen enkel probleem heeft met het zich herinneren van details. Bijgevolg blijft ook het motief staan dat verzoekster verschillende verklaringen heeft afgelegd over haar geboorteplaats en dat dit de geloofwaardigheid van haar relaas aantast.

3.3.1.3. Waar verzoekster ook voor het overlijden van haar eerste echtgenoot verwijst naar haar vergeetachtigheid, wordt betreffende dit specifiek element nog opgemerkt dat van iemand van wie de echtgenoot overlijdt, kan verwacht worden dat zij zich de omstandigheden van dit overlijden, wat toch een ingrijpende gebeurtenis is, herinnert. Er is een groot verschil tussen het overlijden thuis aan een hartaanval na een aanval, zoals verzoekster verklaard heeft bij het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 19) en het jaren later dood terugvinden van een persoon, zoals vermeld werd door de psychologe in het verslag van "Woman Do", steunend op de verklaringen van verzoekster. Dit versterkt de ongelooftwaardigheid van verzoeksters relaas.

3.3.1.4. Wat betreft de vermelding van het OLF enerzijds (in het verslag van "Woman Do") en het ONLF anderzijds (door verzoekster tijdens haar gehoren bij de DVZ en het CGVS) stelt verzoekster dat dit komt door een slechte vertaling door de tolk tijdens het gehoor bij het CGVS. Dit houdt dan echter nog steeds geen verklaring in waarom verzoekster ook bij de DVZ sprak over het ONLF. Bovendien blijkt uit heel het relaas van verzoekster dat zij problemen zou hebben gehad omwille van het lidmaatschap van haar broer bij het ONLF en zij herhaalt dit gegeven in haar verzoekschrift. Als verzoekster al gevolgd zou worden dat iemand haar verklaringen slecht vertaald heeft, dan lijkt dit eerder het geval te zijn geweest bij de organisatie "Woman Do" en niet bij het CGVS, waar op correcte wijze werd genoteerd dat verzoekster verklaarde dat haar broer lid zou zijn geweest van het ONLF en dat zij en haar familie werden beschuldigd van lidmaatschap van het ONLF. De uitleg van verzoekster in het verzoekschrift, die eerder bijkomende verwarring schept dan de zaken uitklaart, zorgt er niet voor dat haar verklaringen op dit vlak toch geloofd zouden moeten worden.

3.3.1.5. Verzoekster wijst erop dat zij, wat betreft het zich plots wel goed herinneren van details, alles te horen gekregen heeft van haar nicht en dat zij deze details daarom wel goed onthouden heeft. Er wordt niet uitgesloten dat verzoekster inderdaad bepaalde zaken grondig heeft doorgepraat met haar nicht en heeft gememoriseerd, maar dit lijkt eerder te wijzen op een goed geheugen. De Raad sluit zich dus aan bij wat in de bestreden beslissing hierover gesteld wordt : *“Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen – waaruit blijkt dat u wel degelijk in staat bent om zich precieze data te herinneren, precieze aantal uren, en precieze bedragen in vreemde munteenheden – volledig afbreuk doen aan de door u beweerde ‘vergeetachtigheid’ en moeilijkheid om zich data te herinneren. Immers, dat u zich geenszins zou herinneren wanneer u werd geboren, waar u werd geboren, wanneer uw eerste echtgenoot overleed, wanneer uw broer er beweerdelijk van werd beschuldigd lid te zijn van de organisatie ONLF, en wanneer uw zus overleed (zie gehoorverslag CGS, p. 4, 5, 7, 9), maar u zich wel bovenstaande gedetailleerde gegevens (betreffende data in termen van een andere kalender, betaalde bedragen in de munteenheid Amerikaanse dollar, aantal uren die u op zee doorbracht) zou herinneren, is niet aannemelijk, en wordt niet geloofwaardig bevonden. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde profiel van analfabete plattelandsvrouw waarvan niet zou kunnen verwacht worden dat deze info weet te geven betreffende precieze data. Bovenstaande vaststellingen doen eveneens ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van de, in de door u neergelegde brief vanwege uw psychologe, vastgestelde onvermogen uwentwege om tijd en tijdsverloop te bevatten. Uit bovenstaande vaststellingen, blijkt immers het tegenovergestelde.”*

3.3.1.6. Verzoekster benadrukt dat zij geboren werd in Guraase in de nabijheid van de stad Dagahbur en dat zij behoorde tot een familie van nomaden die in de regio rondtrokken en letterlijk de koeien volgden op zoek naar nieuwe grassen. Zij heeft dit zo verklaard bij de DVZ maar bij het CGVS werd dit verkeerd genoteerd. Zij meent dat zij voldoende dorpen kan opnoemen en dat haar geografische kennis geenszins beperkt te noemen is.

Verzoekster kan niet gevolgd worden waar zij meent dat dit verkeerd genoteerd werd bij het CGVS. Uit het gehoorverslag bij het CGVS (p. 13) blijkt immers dat verzoekster geconfronteerd werd met het feit dat zij bij het CGVS verklaarde op één plek te wonen en bij de DVZ had verklaard een rondtrekkende nomade te zijn:

*“Hoelang woonde u daar, op het platteland rond Dhagaxbuur?
Tot vertrek. Ik ken weinig van steden*

*U woonde er dus tot uw vertrek, maar hoelang woonde u er reeds?
Ik ben geboren en getogen, en getrouwd, mijn hele leven, op het platteland, ik ken weinig van steden.*

*Ok, maar kunt u gewoon op de vraag antwoorden? U zei dat u de laatste periode op het platteland nabij Dhagaxbuur gewoond heeft, sinds wanneer?
Mijn hele leven.*

*U woonde heel uw leven op dezelfde plek?
Ik ging nooit naar school*

*De vraag was: Woonde u uw hele leven op dezelfde plek?
Ja, ik werd er geboren, ik leefde er en woond(e) er mijn hele leven.*

*U zei op het interview bij DVZ dat u een rondtrekkende nomade was die van plaats tot plaats ging?
Ja dat klopt wel. Op het platteland, de veehouders verhuizen van de ene naar de andere plek, binnen platteland, waar regen is, waar meer gras is. Ik verhuisde dus op platteland van ene naar andere plek.*

*Waarom zei u dan zonet dat u uw hele leven op dezelfde plek woonde?
Het is gebruikelijk dat veehouders niet op 1 plek blijven, ze gaan rond.*

*Waar heeft u nog gewoond? Waar heeft u zoal rondgetrokken?
Ik woonde in de omliggende dorpen, in het platteland.”*

Hieruit blijkt dat verzoekster de vragen in dit verband heeft begrepen en beantwoord, en dat als er onduidelijkheid was, de protection officer de vraag herhaalde (“De vraag was: woonde u uw hele leven op dezelfde plek?”).

Daargelaten het feit dat mogelijk niet uit te sluiten is dat veehouders die het rondtrekkend vee volgen toch een welbepaalde plek als thuisbasis hebben, wordt opgemerkt dat de bestreden beslissing voldoende andere motieven bevat die aantonen dat verzoeksters relaas niet geloofwaardig is. Deze andere motieven worden hierboven en hieronder besproken of weergegeven.

3.3.1.7. Door in het verzoekschrift gewoonweg te stellen dat zij deze paramilitaire groep wél kent, doet verzoekster geen afbreuk aan het motief in dit verband in de bestreden beslissing dat steunt op haar verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij het CGVS (p. 29): daaruit blijkt dat zij wel de New police kent, dat is de roepnaam voor politie in de regio, het is gewone politie, en dat zij de Liyu-police niet kent.

3.3.1.8. Verzoekster meent dat haar niet kwalijk kan worden genomen dat zij over het ONLF niet veel weet. In dit verband sluit de Raad zich ook aan bij de motieven in dit verband in de bestreden beslissing:

“Voorts dient vastgesteld dat uw kennis – of eerder de afwezigheid ervan – van de beweging ONLF, uiterst frappant is, voor iemand die oppert haar hele leven in de Somali-regio in Ethiopië te hebben gewoond, een broer te hebben gehad die er lid van was, en zelf ook van lidmaatschap zou zijn beschuldigd.

U verklaarde dat u en uw familieleden ervan werden beschuldigd lid te zijn van het ONLF, en uw broer omwille van die reden ook vermoord werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, 24 en 28). Het dient dan ook opgemerkt dat het uiterst opmerkelijk bevonden wordt dat u initieel verkeerdelijk verklaarde dat uw broer lid was van het ‘OLF’, dan weer van ‘Ononof’ – waarvan u niet weet waarvoor deze afkorting zou staan – om, nadat u gevraagd werd of u toevallig doelt op de beweging ‘ONLF’, uiteindelijk aan te geven dat het waarschijnlijk wel die beweging betreft. U verklaarde voorts te weten dat deze organisatie tegen de [Ethiopische] autoriteiten strijdt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dat u pas, nadat de protection officer die u hoorde op het CGVS u vroeg of u mogelijks op de beweging ‘ONLF’ doelt, de correcte rebellenbeweging weet aan te geven, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde relaas – immers, het is geenszins onredelijk te verwachten dat u zelf ook zou weten waarvan u en uw familie werden beschuldigd. U gevraagd waarom deze beweging strijdt levert tegen de Ethiopische autoriteiten, en wat hun doel is, antwoordde u enkel te weten dat ze tegen de Ethiopische regering zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Opnieuw gevraagd waarom ze dat doen, antwoordde u dat u ‘niet inhoudelijk’ bent, en u niet weet waarom ze strijd leveren. U erop gewezen dat u verklaarde dat uw broer lid was van deze organisatie, en u er zelf ook van beschuldigd werd, antwoordde u opnieuw het niet te weten. U, ter verduidelijking, uitgelegd dat er geen detailkennis van u wordt verwacht hieromtrent, maar u – gegeven uw verklaringen uw hele leven gewoond te hebben in de regio waar deze beweging actief is – er toch wel een idee moet van hebben waarom die beweging strijdt, of wat ze willen bereiken, antwoordde u opnieuw het niet te weten. Gevraagd wie de voorzitter is van het ONLF, antwoordde u – verbazend genoeg, gezien de complete onwetendheid die blijkt uit bovenstaande verklaring – correct, dat dit Mohamed Osman betreft, en u gaf voorts aan dat hij etnisch Ogaden is (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Dat u wel de naam zou kennen van de voorzitter van het ONLF, maar er geen flauw benul van lijkt te hebben waarvoor deze beweging strijdt, is geenszins aannemelijk, en wijst enkel op (gebrek) ingestudeerde kennis, die allesbehalve weet te overtuigen. U weet voorts eveneens correct dat Meles Zenawi een voormalig president van Ethiopië betreft, alsook Mengistu Hailemariam (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Opnieuw dient vastgesteld dat het geenszins aannemelijk is dat u, enerzijds, over deze zaken wél degelijk kennis blijkt te hebben, maar er geen enkel idee van blijkt te hebben – zelfs niet grofweg of bij benadering – waarom de beweging ONLF überhaupt strijd levert – hoewel u verklaarde uw hele leven te hebben gewoond in de regio waar deze beweging actief is, en u zelf van lidmaatschap werd beschuldigd, nadat uw broer gedood zou zijn omwille van zijn lidmaatschap van het ONLF. Deze vaststelling doet dan ook verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van het door u beweerde asielerelaas, en bij uitbreiding eveneens aan het door u geopperde profiel van ‘analfabete plattelandsvrouw’, die geen enkele notie zou hebben van politiek.”

3.3.1.9. Over de medische documenten waaruit de littekens blijken, wordt gesteld: *“Wat betreft het door u neergelegde medische attest waarin wordt vastgesteld dat u enkele littekens heeft, dient opgemerkt dat dergelijke medische documenten geen enkele uitspraak kunnen doen over het land waarin, of de precieze manier waarop, u bepaalde letsels opgelopen zou hebben in het verleden. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven de vaststelling dat uw relaas over het geheel geenszins geloofwaardig bevonden wordt, weet dit document bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen. Wet betreft het door u*

neergelegde medische attest, waarin vastgesteld wordt dat u vrouwelijke genitale verminking type 2 onderging, dient vastgesteld dat u geen enkele vrees uitdrukt die betrekking heeft op de door u ondergane vrouwelijke genitale verminking. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. U gaf zelf op geen enkel moment aan dat dit element een verband houdt met uw vrees ten aanzien van Ethiopië, en uw reden om er te vertrekken. Gezien er geen enkel element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis, dient vastgesteld dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend."

Verzoekster spreekt in het verzoekschrift enkel over het eerste medisch document. De Raad sluit zich aan bij de vaststelling van het CGVS dat een medisch attest dat melding maakt van littekens geen enkele uitspraak doet over het land waarin, of de precieze manier waarop, verzoekster bepaalde letsels opgelopen zou hebben in het verleden. Bovendien is heel het relaas van verzoekster geenszins geloofwaardig, zodat het louter hebben van littekens het relaas niet plots geloofwaardig maakt.

Verzoekster uit geen kritiek op het motief dat zij reeds besneden is, dat zij geen vrees heeft geuit om herbesneden te worden en dat er haar om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.

Verzoekster toont geen schending van de motiveringsplicht aan.

3.3.1.10. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoekster toont niet aan hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

3.3.1.11. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 11 maart 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten, dit met de hulp van een tolk Somali en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoekster met haar betoog geen schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt. Tevens wordt verwezen naar hetgeen gesteld wordt in punt 3.3.1. van dit arrest.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag in aanmerking worden genomen.

3.3.2. Zoals hierboven blijkt, heeft verzoekster niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen elementen aan en de Raad beschikt niet over elementen waaruit zou kunnen blijken dat verzoekster een reëel risico loopt om te worden geconfronteerd met een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon als gevolg van willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict. Verzoekster voert bijgevolg geen concrete elementen aan waarmee

aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

3.3.3. Waar verzoekster *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET